JAN KLECANDA:

Páter Vojtěch.

VESNICKÝ ROMÁN.

"Když už tedy chcete hlídat," vpadla Frantina na oko vesele, "budu jen ráda, protože jsem dnes už zmořena a ráda se vyspím!"

Vojtěch nemálo se potěšil, že mu tak ochotně vyšla vstříc a zakončila hovor, při němž mu bylo nevolno. Ale před mládkem ovšem bylo nutno se míti na pozoru. Nemohl tedy jinak, než pokračovati, jak byl začal:

"Tak jste na nás pěkně vyzrála! Ale my to vydržíme, viď, Jeníku! Do dvanácti, do jedné posedíme a později už hospodář v žádném případě nepřijede. Znám otce tuze dobře a vím, že v noci se z města na cestu nevydá, zejména když tu na něho nic nutného nečeká."

"Mějte se tu tedy dobře a kdyby vám došlo, Jeník ví, kde ve sklepě stojí. Dobrou noc!"

Mlynářka zmizela za dveřmi, jež vedly do sousední světnice, a páter Vojtěch osamotněl s mládkem.

"Dáme si dnes jednou "bene", Jeníku," žertoval, nemoha stále ještě zbaviti se rozpaků, do nichž ho jednání Frantinino bylo uvedlo. "Není to jen tak ledacos, co nám panímáma uštědřila."

"Velebníček je dnes v dobré náladě," poznamenal mládek, jen tak aby něco řekl, leč Vojtěcha, přestrašeného již tak dost, poznámka ta se dotkla. Ulekl se, že bezděky sám vzbudil pozornost mladíkovu svým nezvyklým chováním. Vždyť mládek dosud nikdy ho neviděl při pitce a v tak veselé náladě. Hnusila se mu lež i přetvářka, avšak nyní, když již jednou byl se tak zapletl, nemohl jinak.

"Jakž bych nebyl?" pokračoval, dolévaje mládkovi i sobě. "Však víš, co nás s Karlem stihlo a proč asi pan otec jel do Budějovic. Kdyby tam byl špatně pořídil, byl by již doma, a že není, je dobré znamení. Dá Bůh, že se nám vrátí otec, ne-li hned s Karlem, tož aspoň s dobrými zprávami!"

Mládkovi tento výklad ovšem stačil a to tím spíše, že víno bylo opravdu velice dobré a pro něho něčím nezvyklým. Připil si ochotně po druhé i po třetí, ale potom již pomalu přestal odpovídati k tomu, co mu páter Vojtěch vypravoval a po čem se ho vyptával. Díval se na něho tupě, usmíval se, pak vztáhl již sám ruku po láhvi, dolil si a vypil.

Vojtěch, příliš zabrán v myšlenky, jimž oddal se, když pozoroval, že s mládkem není již valné řeči, ani si toho nepovšiml, právě tak jako neviděl, když mladík sklonil hlavu nad stůl a položiv ji na ruce, usnul.

Venku zatím rozpoutala se divá bouře. Blesk křižoval blesk, hrom rachotil za hromem. Páter, přikročiv k oknu, obrátil se k mládkovi, chtěje ho přivolati, aby s ním sledoval velkolepé přírodní divadlo.

"Jeníku! Jeníku!" volal Vojtěch. "Což spíš?"

Mládek neodpovídal. Hlava jeho klesla ještě tíže na ruce, jež ji byly podpíraly, a supění i funění, jež se ozvalo, svědčilo, že usnul tvrdě.

"Ubožák," usmál se Vojtěch útrpně. "Tak jsem ho bezděky zpil!"

Pak, nevšímaje si již mládka, obrátil se zase k oknu a pohlížel ven. Tam na obloze zuřila krutá bouře, ale což ta byla proti oné, jež náhle rozpoutala se v jeho nitru. Nezvyklý požitek vína, ony rozčilující výstupy s Frantinou — to vše počalo se mu náhle tlačiti do mozku. Představil si, že ona — žena krásná, kypící životem, toužící po jeho objetí — nyní nachází se zde vedle, za těmi dveřmi — Že potřeboval by jen vejíti k ní — Snad nespí — Snad posud na něho myslí — — A přijala by ho s jásotem — oddala by se mu docela — —

Ona — po níž po léta toužil, ona — jejíž obraz pronásledoval ho na pouti celým světem — —

Venku zablýsklo se a hned na to zaduněla rána hromu. Rachot jeho pomalu hrozivě doznívál, až ztichl docela. Vojtěchu, jenž byl tváří napolo obrácen do světnice, takže se strany osvětlovala ho slabá zář lampy stojící na stole, zdálo se, že je oslepen tím bleskem, neboť zář lampy zmizela.

Leč hned na to pocítil na svém rameni cizí ruku a na své tváři horký dech — —

"Vojtěše! Bojím se tam sama! Nenech mne tak! Zhynu úzkostí!" zaslechl šepot.

"Frantino!" vyrazil ze sebe polo zděšeně, polo radostně.

"Pst — ticho — ticho! On spí!" zašeptala a již přitiskla rozpálenou tvář svou až k jeho obličeji.

Nastalým tichem ozvalo se klidné a hluboké oddychování mládka, jenž znaven několikadenním nevyspáním i požitkem vína, jež byl do sebe rychle několikráte za sebou vlil, tvrdě spal.

Vojtěch, podléhaje neodolatelnému kouzlu letní noci i blízkosti těla ženy, z něhož vyzařovala omamující náruživost, tentokráte Frantinu neodstrčil, ale přivinul ji k sobě. — A Frantina chopila jeho hlavu oběma holými lokty a přitiskla ji na svá bouřně se dnoucí ňadra.

"Vojtěše! Můj živote!" šeptala mu. "Viď, že mne máš rád!"

"Mám — mám!" vydechl, ztráceje v tom žáru jasné sebevědomí.

"A já tebe! Vždycky! Už jako malé děvče! A nikdy jsem na tebe nezapomněla. A ty také — viď? Ten obrázek — —"

"To's byla ty!" zašeptal, líbaje bouřlivě její prsa. — "Ty — ty — Frantina!"

"Pojď — pojď tam — ke mně," vydechla mu do tváří a zatopila ho takřka svým horkým dechem. "Pojď — —"

Vojtěch jako zmámen, dal se jí vésti — — Vešli po tmě do světnice, objímajíce se, tulíce se k sobě.

"Máš, máš mne rád," opětovala mu stále Frantina, zahrnujíc ho horoucími polibky. "Až na věky?"

"Na věky!" — —

Osudné slovo to jako hrom udeřilo do duše mladého muže, jako blesk ozářilo jeho zmámenou, v temnotách se potácející hlavu.

Vojtěch se zachvěl na celém těle. Ve světnici byla tma, ale on přece jako by viděl, kam ho Frantina táhla — A v té tmě spatřil postavu svého otce a za ním zdálo se mu, že vidí jakousi hroznou obludu, šklebící se a posmívající. To již nebylo pokušení, to byl hřích.

"Na věky?" zvolal přitlumeným hlasem a rázem odstrčil od sebe svůdnou ženu. "Na věky zatraceni jsme oba — ty i já — za tento okamžik hříchu, za toto opojení!"

"Vojtěše!" vzkřikla Frantina zoufale, vztahujíc po něm ve tmě ruce.

Na obloze venku zazářil dlouhý jasný blesk a v jeho svitu Frantina spatřila Vojtěcha státi tu nad sebou jako sochu. Zhrozila se ho, neměla již odvahy na něho sáhnouti.

"Vojtěše," zaúpěla, jakoby o milosrdenství prosila. "Tys mne nikdy neměl rád! Nikdy!" —

A v svitu nového blesku viděla ho, jak rozpřáhal ruce nad hlavou, jakoby tam kdesi nahoře čehosi se chytal, pak uchopil se oběma rukama za hlavu. Setmělo se zas a Frantina ucítila, že jeho ruce křečovitě se jí chopily.

Stiskl ji do náručí, přivinul k sobě a vtiskl jí na rty políbení —

"Frantino," řekl jí bezezvukým hlasem. "Ty to víš, ale přece jsi chtěla ode mne slyšeti; řeknu ti tedy. Miloval jsem tě, aniž jsem tě znal, vyplňovala jsi celou mou duši, byla jsi vidinou mých snů! Kdybych se byl s tebou setkal jinak, snad bych byl strhal všecka pouta, jež mne vázala. Ale teď je konec! Ty jsi ženou mého otce a nikdy, přísahám ti, nikdy již s tebou jinak nepromluvím! Budu se modlit — modli se i ty, snad nám bůh odpustí dnešní hřích. Budu na tebe vzpomínati rád; vzpomínej i ty! Ale kdyby ještě jednou mělo se mezi námi něco opětovati, nemohl bych si již vážiti ani sebe ani tebe — proklínal bych tě! Buď s bohem, Frantino — a vrať se k svým povinnostem!"

Odstrčil ji od sebe, takže dopadla na odestlanou postel, a skokem byl v čeledníku, zavřev za sebou dveře. Stanuv zde, naslouchal. Mládek dosud stejnoměrně oddechoval, funěl a chrčel s pravidelností mlýnského stroje. A z vedlejší světnice ozval se pláč, přitlumený, jakoby Frantina byla zabořila hlavu do peřin a hlasitě, křečovitě se rozplakala.

Vojtěch přikročil k oknu, rozpjal ruce proti obloze, na níž znovu křižovaly se blesky a zašeptal: "Odpusť — odpusť — —"

A pomalu snášel se v rozbouřené duši jeho klid, posvěcující vědomí, že odolal pokušení. Zaslechl ještě jednou Frantinu tam vedle zakvíleti, ale nyní již ta žena nebyla pro něho ničím více, než ženou jeho otce —

Nahmatav po tmě na zdi u pece plecháček, v němž bývaly sirky, rozžehl jednu a rozsvítil na stole lampu, již byla dříve Frantina zhasla. Mládek posud tu spal spánek spravedlivých. Vojtěch, poněkud přece znepokojen, chvíli na něho pohlížel, zda se nepřetvařuje a zda snad něco nezaslechl.

"Jeníku", řekl po chvilce, položiv mu ruku pádně na rameno.

Hoch vyděšeně vytrhl se ze spaní — —

"Už jdu, stárku, už jdu —" blábolil, protíraje si oči.

"Pěkný jsi mi ty hlídač," káral ho Vojtěch dobromyslně. "Mlýn by mohli odnésti i s tebou a ty spíš!" — —

Vida, že hoch nemůže se probrati ze spaní, dovedl ho Vojtěch na šalandu k jeho loži a odešel teprve, když mládek, převaliv se tak, jak byl, pokračoval, v čem byl dříve vyrušen. — Dolů se již Vojtěch nevrátil — — —

Pokračování.

Dívka z Kentucky učiněna šťastnou. — Sl. Arnošova z Foster, Ky., vyjadřuje vděčnost svou majitelům Dra. Petra Hoboka. "Po léta měla jsem na krku vyrážku, která mne značně soužila. Zkusila jsem vše, ale marně, až jsem užila Vašeho Hoboka. Jsem nyní šťastna, mohouc říci, že mne vyléčilo." Dra. Petra Hoboko čistí krev, zdraví pak se dostaví. Zvláštní jednatelové je prodávají. Adresujte: Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 112-118 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Přes jedenáct milionů lahví

Storz

s modrou páskou láhvového piva . . .

bylo prodáno roku 1906. Porovnání prodeje za minulé čtyry roky jest jak následuje:

1903	2,827,776 lahví	1905	7,212,217 lahví
1904	4,334,854 "	1906	11,003,648 "

Musili jsme ztrojnásobiti výkonnost našeho nového a moderního lahvovacího oddělení dvakráte během minulých tří roků, abychom vyhověti mohli vzrůstající poptávce.

Tato důležitá fakta jsou nepopiratelné důkazy o výtečnosti, čistotě a lahodné chuti STORZOVA PIVA. Jeho stále vzrůstající obliba jest následkem zásluhy.

My nemusíme měniti ani v nejmenším naše způsoby vaření piva abychom vyhověli přísným předpisům národního zákona o čistých potravinách. Storzovo pivo bylo vždy a bude vždy úplně čistým.

Objednejte si bednu telefonem Webster 1260.

STORZ BREWING CO. (6) OMAHA, NEB.

50,000 KNÍŽEK ZDARMA PO POŠTĚ

TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.

Tato kniha obsahuje mnoho vyobrazení, a jest pravým z drojem vědy pro staré i mladé, kteří trpí slabostí, stracenou mužností, nervosní chorobou, otravou krve, kapavkou, neduhy žaludeční ledvin a měchýřové. Kniha ta Vám objasní jak se můžete vyléčiti doma a jistě. Pište nám česky.

Porada zdarma. Uřední hodiny od 9ti do 5ti Vneděli od 10ti do 2hé odpoledne.

DR. JOS. LISTER & CO.,

40 Dearborn St., BA 7 CHICAGO, ILL, U. S. A.

TELLMORE jest výtečný druh whisky, jejíž výhradními rozesílateli jsou

Atlas Wine and Liquor Co.,

VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉŘI

659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravinách a lékách.

JOHN J. FLORIAN, cestující jednatel.

44tf

S. JUNG & CO., velkoobchod lihovinami V MILWAUKEE, WIS.

jsou jediní majitelé

Dr. A. Svobody Hořkého Vína.

Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, odporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřností. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezáživnosti a všech podobných nemocích.

Prodáváno jest v plných kvartových lahvích. Žádejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích. 47

J. H. SHARY.

548 BEE BUIDG., OMAHA, NEB. Telefon Douglas 3133

GEORGI & VITÁK,

(dříve Louis Viták)

Pište si o cenníky, jsou zdarma. 4663 Gross Av. cor. 47 and Ashland Av., Chicago

Prodáváme veškeré hudební nástroje za tovární cenu.

Jsme výhradní vyrabitele vyhlášených "Pearl Queen" Concertin a máme též pravé české harmoniky nejlepší jakosti.— —Jediní zástupcové pro Ameriku slavných a světoznámých dechových nástrojů vyráběných V. F. Červeným a Synem pro které jsou odporučené na všech světových konservatořích: v Praze, Paříži, Lipsku, Brusselu a jinde. Náš obrovský tovární sklad, přívoz a vývoz hudebních nástrojů po celé Americe dokazuje nejlépe pověst našeho obchodu a důvěru, kterou chováme u ct. obecenstva. [9m6

Nakladatel českých hudebnin. Správky všech nástrojů se vyřizují.